

Crida sindical a la comunitat educativa

El Periódico

La vigència del Pacte per a l'Educació

CCOO i UGT esperàvem més encert de la conselleria en l'impuls dels continguts de l'acord

JOAN
CosubielaJOSEP M.
Álvarez

En les darreres dècades, el sistema educatiu ha jugat un paper clau en els canvis socials més importants que hem viscut com a país. Hem passat d'unes generacions amb elevats nivells d'analfabetisme a l'escolarització fins als 16 anys. L'escola ha estat determinant en la integració social de les persones immigrants que han arribat a Catalunya en diferents processos migratoris, i ha estat protagonista en l'accés a la llengua catalana de diverses generacions.

Aquesta important tasca educativa i social s'ha realitzat enmig de reestructuracions econòmiques i fortes transformacions de les estructures socials, entre elles, de les famílies, amb tota la seva diversitat. És lògic, doncs, que avui detectem insuficiències i problemes d'adaptació i que es generin insatisfaccions en la mateixa escola i en el conjunt de la societat; uns problemes que han de ser considerats com una veritable prioritat i que ens obliguen a plantejar reformes del nostre sistema educatiu. Els canvis han de ser impulsats des de la implicació de tots els sectors socials i professionals i prenent consciència que alguns problemes escolars tenen el seu origen en altres estructures socials, com el món de l'economia o la realitat de la família.

CCOO i UGT hem demostrat el nostre compromís amb les reformes del sistema educatiu, conscients de la importància que té l'educació com a principal capital social del nostre país. El dret a l'educació és la garantia perquè les persones puguin desenvolupar-se en llibertat i emancipar-se autònoma-

ment. L'educació i la formació al llarg de la vida són la millor inversió per aconseguir una economia amb unes bases sòlides. Aquest conveniment ens va portar a impulsar dins de l'acord estratègic signat amb patronals i Govern català un seguit de mesures per reforçar aspectes de l'ensenyament secundari com ara la formació professional i l'ensenyament de l'anglès. I, més endavant, a negociar i firmar el Pacte Nacional per a l'Educació, amb l'objectiu de configurar un veritable servei públic educatiu que passi pàgina a la dualització entre centres públics i centres concertats. Aquest pacte aposta per garantir un finançament suficient a tots els centres, dotar de capacitats i recursos els professionals perquè puguin exercir les seves responsabilitats educatives, ajudar les famílies en la responsabilitat d'educar i reformar l'Administració educativa per dotar-la de més capacitat i diligència en la gestió.

El Pacte Nacional per a l'Educació requereix de la societat un esforç perquè l'escola pugui ser un gran espai de cohesió i socialització, objectiu que no es pot garantir si el sistema educatiu continua segregant els alumnes en funció del seu nivell socioeconòmic, el seu origen o les seves capacitats personals. De la mateixa manera que la concentració en determinats barris de les persones amb menys poder adquisitiu genera guetos ciutadans, la distribució perversa de la població escolar genera segregació escolar i riscos de guetització educativa que fan molt difícil una educació emancipadora per a la persona i integradora des del punt de vista social. Cal dotar l'escola de recursos econòmics suficients perquè tots els centres pu-



TOÑO VEGA

El Govern ha de recuperar el lideratge i encarar, amb diàleg i recursos, una reforma educativa complexa

guin oferir aquesta educació de qualitat i alhora acabar amb el mecanisme de copagament de les famílies que a la pràctica s'ha imposat en els centres concertats.

A UGT i CCOO seguim pensant que l'aposta del Pacte Nacional per a l'Educació és vàlida perquè promou la gratuïtat, coresponsabilitat de tots els agents educatius i perquè va ser fruit d'un ampli consens. A CCOO i UGT esperàvem un esforç polític més gran i més encertat per part del Govern català a l'hora d'impulsar els continguts del pacte a través de polítiques i mesures concretes, però també mitjançant l'elaboració de la llei d'educació de Catalunya, que havia de ser la plasmació legal dels acords i la concreció del projecte educatiu de Catalunya. Ens

preocupa que el Departament d'Educació estigui a punt de malbaratar el consens amb una conseqüència del procediment fosc i precipitat amb què ha preparat el projecte de la llei d'educació de Catalunya.

ENS PREOCUPA que hagi anunciat a l'opinió pública projectes que han estat escassament meditats -com el de les aules externes per a immigrants o la supressió del batxillerat nocturn- per haver de rectificar al cap de pocs dies. Aquest deteriorament de l'autoritat moral del departament ha impulsat alguns sectors a desdir-se dels seus compromisos amb el Pacte Nacional per a l'Educació.

És necessari que el Govern català recuperi el lideratge per encarar una reforma educativa complexa, que només serà possible si es torna al Pacte Nacional per a l'Educació com a espai de consens i de compromís. I si es fa amb la calma necessària per no precipitar-se més. UGT i CCOO considerem que millorar la inversió en educació és vital en uns moments en què tants nens i joves s'incorporen al sistema educatiu. En la situació econòmica que vivim, pensem que és més important que mai canviar les pautes del nostre model econòmic, que només tindrà futur si es fonamenta en una més gran formació de la immensa majoria de la població.

Per aquest motiu, CCOO i UGT fem una crida a les patronals de l'educació i a la comunitat educativa per tornar a posar-nos a treballar conjuntament. I demanem al Govern català que contribueixi amb sentit de prudència política, voluntat política i recursos econòmics a restablir el consens en l'educació. ■

Joan Cosubiela és secretari general de CCOO de Catalunya, i Josep M. Álvarez, d'UGT de Catalunya.